

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. július 25.
(csütörtök)

Szepesy László

SEREGEK URA ÉS KIRÁLYA

Alapige: Malakiás 1,14b

„Nagy király vagyok én, azt mondja a Seregek Ura, és félelmetes az én nevem a pogányok között!”

Imádkozzunk!

Urunk, leborulunk előtted, és hálát adunk Neked, hogy színed elé jöhetünk. Köszönjük a kegyelmet, mely ezt lehetővé tette. Köszönjük Úr Jézus Krisztus, hogy eljöttél, hozzánk hasonlóvá lettél, megaláztad magad és engedelmes voltál egészen a keresztfának haláláig, s mindezt azért, hogy minket megmentes a halálból, a lelki halálból.

Köszönjük Neked igédet, mely élet és lélek számunkra. Köszönjük Neked, hogy most is várhatjuk ezt Tőled. Kérünk, Urunk, hogy ajándékozz meg bennünket a Te szavaddal, azzal a szóval, amely újjá tud teremteni, és amely képes megváltoztatni még a szívnek gondolatait is. Kérünk így szólj most hozzánk, így legyél most közöttünk. Áldd meg Rád figyelésünket!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves Testvérek! A Bibliában Isten számtalan alkalommal szólal meg prófétáin keresztül, de hogy egyértelmű legyen, hogy ami elhangzik, az nem pusztán a próféták gondolata, ezért mindig hozzáteszi, hogy „így szól az Úr”, vagy „ezt mondja az Úr”. Ez „Isten aláírása” a Szentírásban. Malakiás könyvének első fejezetében sincs ez másként. Isten sokszor megszólítja népét, és nyomatékosan teszi, hogy Ő az, Aki mindezeket mondja. Azonban ezt az igérszt olvasva valami furcsa dolgot találunk. Isten nem a megszokott néven nevezi magát, hanem ezt mondja: Seregek Ura. A felolvasott kilenc igeversben összesen hétszer fordul elő az, hogy Seregek Urának hívja magát Isten.

SEREGEK URA ÉS KIRÁLYA

Márpedig, ha Ő valamit ennyire hangsúlyoz, és ennyiszor megismétel, akkor arra jó nekünk is figyelni, és jó elgondolkodnunk azon, hogy miért nevezi magát a Seregek Urának.

Ma esti alkalmunkon két kérdésre keressük a választ. Először: mit jelent ez a név, hogy Seregek Ura? Másodszor: Isten miért nevezi így magát ilyen sokszor Malakiás próféta könyvében, és a Szentírás egyéb helyein is?

Először tehát röviden nézzük meg, hogy mit jelent az a név, hogy Seregek Ura. Maga a kép egyértelműen katonai kifejezés. A seregek szó alatt hadsereget kell értenünk. Nem céltalanul bolyongó, összeverődött tömeget, amely nem tudja, hogy mit csinál, és csak lézeng magában. A hadsereg szervezett, céltudatos, vezetett emberek sokasága, amely fegyverrel rendelkezve nagy erőt képvisel. Tekintélyen alapuló hierarchiára épül, élén egy vezető áll. De mégis milyen seregekre utal Isten, amikor magát Seregek Urának nevezi? Például Izráel népének seregeire (I. Sámuel 17,45). Dávid, amikor Góliáttal megküzd, maga is így szól: „te pajzzsal és karddal jössz ellenem, én viszont a Seregek Urának, Izráel seregei Urának nevében megyek ellened”. Tehát a nép úgy gondolta, hogy az ő seregüknek a vezetője és ura egyedül Isten.

Ugyanakkor jól tudjuk a prófétai könyvekből, mint például a nemrégiben olvasott Ézsaiás könyvéből, hogy Isten parancsol a pogány népek seregeinek, királyainak is. A július 4-i prédikációban is hallhattunk arról, hogy Isten miként használta fel Nabukodonozort, hogy megbüntesse népét, és lerombolja Jeruzsálemet. Ezek az igeszakaszok rámutatnak arra, hogy Isten Úr, még a hitetlen népek seregei felett is. Fel tudja őket használni akarata végrehajtásához.

De mindezzel még nem fejeztük be a felsorolást, mert Isten még az angyali seregek felett is Úr. Amikor Jézus Krisztust a Gecsemáné kertjében elfogták, és Péter karddal küzdött érte, akkor ezt mondta neki: „azt gondolod-e, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém többet tizenkét sereg angyalnál?” (Máté 26,53). Ézsaiás próféta pedig így szól az Úrról: „Seregeknek Ura, Izráel Istene, ki a Kerubokon ülsz! Te, csak Te vagy a föld minden országainak Istene, Te teremtetted a mennyet és a földet.” (Ézsaiás 37,16). Ezzel azt ismeri el Istenről, hogy minden létező teremtmény felett Ő uralkodik, Ő parancsol nekik. Ő a Seregek Ura! Létezik akkor nála nagyobb és hatalmasabb Úr a világon testvérek? Belegondoltunk ebbe? A világ összes serege, még az emberi fantázia sem tudja elképzelni mekkora hatalmas sereg ez, és ennek egyvalaki parancsol.

Ugyanakkor a Seregek Ura név valami szomorú dologra is emlékeztet minket: arra, hogy háború van. Ha seregek jöttek létre, az azt jelenti, hogy nincs egység. Ott meghasonlás van. Ha ugyanis mindenki ugyanazt gondolná, akkor nem kellene seregekben elkülönülni egymástól. De mivel seregek szerveződnek, ezért el kell fogadnunk a tényt, hogy háború van. Van olyan lelkiület, olyan eszmerendszer, amitől igenis, határozottan el kell különül-

nünk. S vannak olyan emberek, akik ezeket képviselik, akikkel szemben összefogva fel kell lépni. Van ellenség, akivel harcolni kell. A két seregnek két célja van, és csak az egyiket vezeti az Úr. Ilyen szempontból azt kell mondanunk, hogy van egy sereg, ami Istent követi, Őt tartja Úrnak, és van egy másik, ami pedig nem. Vannak emberek, akik nem ismerik el Isten Úr voltát, hanem egy másik zászló alatt gyülekeznek. Ez a csapat az Istentől való függetlenségért küzd, a másik pedig Isten országának terjesztéséért. A Seregek Ura tehát minden sereg Ura, vezetni azonban csak az Övéit vezeti. Az ellenséges csapatokat csak felhasználja akarata végrehajtásához, de nem vezeti őket úgy, mint a sajátját. Nem tudatja velük saját akaratát. A csatatér elsősorban nem a földeken, nem a harcmezőkön, sem pedig a titkos táborokban van, hanem az emberi szívekben és gondolatokban. Az életünk, szívünk feletti uralomért zajlik ez a háború.

Az erőviszonyok sem egyenlők. Amíg az ellenfél minden erejével küzd ellenünk, és mindenki úgymond a saját erejéből merít, addig a Seregek Ura maga harcol az Ő seregéért, és minden egyes katona az Ő erejéből kap. Isten ereje lakozik az övéiben Szentlelke által. A Seregek Urának ereje ugyanis nem a seregében, és annak nagyságában van, hanem önmagában. Sokszor hitte az emberiség a háborúk során, hogy a létszám dönti el a csatát, mert hát mekkora pusztításra képes egy hatalmas sereg. Isten azonban egymaga kezdte a harcot, toborzott magának sereget, és egymaga győzte le az ellenfelet. Az Ő serege csak követte Urát, és az Ő erejéből merítve harcolt.

És mekkora az Úr ereje? Annyira nagy, hogy az ige azt mondja, hogy az Övéi félik Őt! Nem rettegnek Tőle, mint az ellenségek. Az evangéliumokban többször olvassuk azt, hogy az ördögi lelkek által megszállott emberek pusztán Jézus látványától is megrémültek. Milyen hatalmas az Ő ereje, ha már a pusztta jelenléte ilyen rettegést vált ki az ellenségeiből. Félik Őt úgy, mint akik elismerik hatalmát, akik követik az Urat. Féljük, de nem rettegjük Őt. Behódolunk Előtte, mint olyan alattvalók, akik félik a királyukat. Az Övéinek nem kell rettegniük ettől a hatalomtól, de aki ellene fordul, és aki ellen Isten fordul, az retteghet. A napokban olvassuk a Jeremiás siralmairól szóló könyvet. Az Úr félelmetesen mutatja be haragjának hatalmát és erejét Jeruzsálem pusztulásában. Rettenetes és döbbenetes dolgokat olvasunk ebben a könyvben. És mindez az Úrnak hatalmáról beszél. Félelmetes az Úr haragja, csak az övéinek nem kell rettegnie tőle.

Ugyanakkor a Seregek Ura név egy értékrendet is képvisel, mert Isten seregében nem mindegy hogy hogyan élünk, nem mindegy, hogy milyen eszközöket használunk. Az ellenfél nem válogat az eszközökben. Hazugság, ámtás, rosszindulat, becsapás, irigység, lopás, és még sok mindent sorolhatnánk, melyekkel sebeket akar okozni nekünk. A Seregek Urának csapatában viszont csak az igazságot, őszinteséget, és Isten igéjét használhatjuk fegyverként, mint azt a kétélű kardot, mely elhat a szívnek mélyéig, és ott megítél emberi gon-

dolatokat és kívánságokat. Isten mindig az Ő igéjével, az Ő szavának erejével harcol. Jézus Krisztus ezt mondja a Jelenések 2,16-ban „Térj meg; ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával.” Jézus Krisztus szájából az Ő beszéde, igéje jön ki, amiről pedig ezt mondta Urunk: „A te igéd igazság.” (János 17,17) Jézus az Ő szavával, és annak erejével küzd a hazugsággal és a gonosszággal szemben. Ennek tükrében értjük meg azt is, amit Jézus Pilátusnak mondott: „Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra.” (János 18,37). Jézus itt erről beszél. Az igazság, Isten igéje igenis fegyver az övéinek kezében, és Isten maga is hadakozik ezzel.

Végül pedig a Seregek Ura név döntés elé állít minket. Elismerjük-e az Ő tekintélyét, uralmát fölöttünk, szövetséget kötünk-e vele, vagy pedig az ellenségei maradunk? Isten célja ugyanis a szövetségkötés. Isten célja nem az, hogy az ellenséget elpusztítsa, hanem, hogy megmentse. Az ellenségből válhat szövetséges, és az ellenfélből bajtárs. Ez a Seregek Urának akarata. Nagy tekintélye van neki, annyira, hogy még az ellenfél is behódol neki. Aki azonban az Ő seregéhez csatlakozik, annak őszintén, szívből tisztelnie, félnie és szeretnie kell Őt. Ez az Őhöz tartozás velejárója. És Ő minden szövetségésének gondját viseli.

Ez az, ami segít nekünk megértenünk Malakiás könyvének első fejezetét. Most beszéljünk arról, hogy Isten miért nevezi magát ilyen sokszor ebben a könyvben Seregek Urának? Azért, mert Izráel népe, Isten szövetséges népe, már nem tisztelte és szerette Urát. Ez kiderült áldozataikból, abból, hogy parancsait könnyedén megszegték, és semmibe vették az Ő hatalmát és erejét. Értsük meg a helyzetet, testvérek! Isten, a hatalmas Úr, a mindenség Ura, a Seregek Ura nekünk, porszemeknek jobbot nyújt. Szövetséget kínál, és aki megveti ezt a szövetséget, aki megveti ezt a hatalmas Urat, az előtt Isten rettenetes erővel jelenik meg. Ő hűséges ebben a szövetségben, Ő soha nem hagy el bennünket. Mi számtalanszor elkóborolunk, tévutakon járunk, de Ő mindvégig hű marad, Ő meg nem tagadhatja magát és mindvégig az a célja, hogy az övéit visszavezesse magához.

Mikor Izráel népe először elhagyta Istent, Ő prófétákat küldött, és az üzenetük az volt, hogy: térjete vissza az Úrhoz! Amikor nem hallgattak a szóra, akkor újabb prófétát küldött. Számtalan prófétát küldött több száz éven keresztül, és amikor még mindezek ellenére sem hallgattak Rá, akkor Isten megmutatta haragját, de nem egészében, hanem annak csak egy kis részét. A Babiloni birodalmat Júda ellen küldte, és leromboltatta azt. 70 évi fogsággal büntette népét. De nem vetette el végleg az övéit, hanem utána újjáteremtette mind Jeruzsálemet, mind az egyházat, az Ő népét. És erre mi történik Malakiás korában, a babiloni fogság után? Ez a nép, hálátlanul megveti a mindenség Urát! A nép, amely saját bőrén tapasztalhatta, hogy mennyire

hűséges, mennyire hatalmas az Úr, aki egy egész birodalmat rombolt le – értve ez alatt a Babiloni birodalmat – azért, hogy népét megszabadítsa a fogságból. És Isten népe hitvány áldozatokat mutatott be ennek a hatalmas Úrnak. Ezért küldte el hozzájuk Malakiást, és ezért nevezte magát így, hogy a Seregek Ura.

Malakiásnak Isten hatalmas voltát kellett megmutatnia a népnek. Ezért kellett oly sokszor megemlítenie azt, hogy Ő a Seregek Ura, akit ti megvettetek. Az emberi természet sajnos olyan, hogy addig nem alázzuk meg magunkat, amíg nem látjuk meg Isten hatalmas voltát, addig nem szolgáljuk Őt igaz szívvel, amíg nem látjuk, mennyire szerető és hűséges Isten Ő. Ezért mit mutat meg az Úr az Ő népének, Izráelnek? A saját hatalmát! Ezt mondja: „napkeletől fogva napnyugatig nagy az én nevem a pogányok között, és minden helyen tömjénnel áldoznak az én nevemnek és tiszta ételáldozattal. Bizony, nagy az én nevem a pogányok között, azt mondja a Seregeknek Ura.” Isten arra mutat itt rá, hogy az egész földön Őt fogják majd imádni, mert uralmát ki fogja terjeszteni minden népre az evangélium terjedése által. Ez egy jövendölés, nem abban a pillanatban vált valóra, de Isten azt mondja, hogy az egész teremtet világon, minden országban dicsőíteni fogják, és igaz áldozattal tisztelik majd Őt. Ez lehetne örömhír a zsidók számára, de ebben az esetben inkább rossz hír. Örömhír is lehetne, hiszen ők, akik már ismerték ezt az Urat, akik már régóta szövetségben voltak vele, minden nép tanítójává válhattak volna. A gyakorlatban azonban ez mégis rossz hír volt számukra, ugyanis Isten szembehelyezi ezeket a pogány népeket Izráel népével. Azt mondja: ti megvettetek és meggyaláztok engem, hitvány áldozattal áldoztok nekem, de én majd támasztok olyan népet magamnak a pogányok közül, amely tisztelni és imádni fog engem.

És ha belegondolunk, testvérek, ez történt. Ez a prófécia megvalósult. Malakiás próféta volt az utolsó próféta, aki könyvet írt, akit Isten elküldött az Ő népéhez, azután jött Keresztelő János és a mi Megváltó Urunk. És utána, mint azt jól tudjuk, Isten kiterjesztette kegyelmét az egész világra. A zsidók közül némelyek megtértek ugyan, de többségük elutasította az evangéliumot, nem ismerték fel meglátogatásuk idejét, a megváltásukat. Így a pogány népek megismerhették az evangéliumot, és így lett a mi népünk is keresztyén. A Seregek Ura vitte ezt véghez. Azért jelenik meg teljhatalmában népe előtt, hogy megtérjenek, és őszinte alázattal, tisztelettel kövessék Őt. Nagy Király vagyok én, ezt mondja az Úr! Sokkalta nagyobb, mint ahogy azt ember elképzelné. A zsidók akkoriban valószínűleg azt gondolták, hogy csak ők lehetnek Isten népe, Neki szüksége van rájuk. Nem látták meg, hogy milyen nagy Király Ő! Hogy igenis képes másokat is megtéríteni, és népévé tenni.

Sokszor nem az ehhez hasonló látásmód akadályoz-e minket abban, hogy nagy szorgalommal szolgáljuk Őt? Abból, hogy Istent nem látjuk a Seregek Urának, két fő kísértés adódik. Először is, ha Istent kicsinynek látjuk, ma-

gunk is kicsinyhitűek leszünk. Aki kicsiny Istenben reménykedik, nem mer bátran, hittel cselekedni. Sokszor azért nem merünk emberi lelkekért harcolni, mert úgy gondoljuk, hogy már előre elveszítettük a csatát. Pedig ha meglátnánk, hogy milyen hatalmas Isten Ő! Pál vajon magában, és saját erejében reménykedett, amikor Korinthus városába ment? Nem azt írja-e, hogy „erőtlenség, félelem és nagy rettegés közepette jelentem meg ti köztetek” (I. Korinthus 2,3)? De akkor mégis kibén bízott, hogy oda mert menni, ha nem a Seregek Urában? Vajon Illés honnan vette a bátorságot, hogy a Kármel hegyén egy szál maga kiálljon Izráel egész népével szemben, hirdesse az evangéliumot, és megtérésre szólítsa fel őket? Honnan vette a bátorságot és erőt, ha nem a Seregek Urától? Honnan vették a bátorságot hívő elődeink a reformációhoz, és a megtérésre híváshoz, ha nem abban bíztak volna, hogy hatalmas Istenük fog előttük menni és értük harcolni? Hát nem a Seregek Ura a mi Istenünk? Nem Őbenne kellene nekünk is bízunk, és Őhöz méltó hittel kellene cselekednünk?

A másik kísértés pedig az, ha Istent kicsinynek látjuk, hogy kicsiny módjára tiszteljük Őt! Számtalan esetben találkoztam azzal a jelenséggel, hogy amíg valakiről azt hiszik, hogy egy egyszerű hétköznapi munkásember, akkor nem is igen figyelnek rá, kevésbé tisztelik, nem törődnek annyit vele. Vendégségben jó lesz neki a maradék sütemény is, néha még azt sem kell kihozni, a szavára sem kell annyit adni. Kicsiny ember ő. (Nem gyülekezetéről beszélek, ezt a falumban tapasztaltam.) De amint kiderül róla, hogy vezérigazgató, professzor, vagy más magas beosztásban lévő személy, rögtön minden figyelem középpontjába ő kerül, körülrajongják, és próbálják elnyerni barátságát, minden jóval elkényeztetik őt. Ezt azért mondom Testvérek, mert az ember arra figyel, s annak adja meg a kellő tiszteletet, akit megbecsül. Nem hízelgőknek kell lennünk, mint azok, akik ezt teszik. Isten nem ezt kívánja, de azt mondja, hogy amennyire tiszteljük Őt, annyira tartjuk hatalmasnak is. Ha megelégszünk néhány kisebb áldozattal – egy-két imádsággal, azt is mintegy kényszerből, vagy a testvérek között egy-két apróbb szolgálattal –, akkor kevésbé tiszteljük. Ha igazán Seregek Urának látjuk Őt, akkor féljük az Ő hatalmát, mégpedig úgy, hogy tiszteletünkkel ezt kifejezzük. Nem rettegünk Őtől, de megadjuk a Neki járó tiszteletet.

Még arról beszéljünk röviden, hogy hogyan lehetséges az, hogy Malakiás által a félelmetes és hatalmas Isten jelent meg, Jézus viszont a szerető Atyáról beszélt nekünk? Hogyan egyeztethető össze ez a két dolog? Nem ellentmondás ez? Az ige, mint azt jól tudjuk, azt tanítja, hogy nem. És azért nem, mert a kettő egy és ugyanaz az Isten. Malakiás által Isten a félelmetes és hatalmas voltát mutatta meg népének, akik nem tisztelték Őt, hogy megtérjenek bűneikből. Jézus viszont szeretete és kegyelme által hívta el őket, de ugyanazzal a félelmetes haraggal fog Ő is eljönni ítélni, mint amivel korábban megítélte Izráel népét Babilon által. Ezt olvassuk a Jelenések 19,11-15-ben

arról, hogy hogyan fog Jézus Krisztus visszajönni: „... s láttam, hogy az ég megnyílt, és íme egy fehér ló, és aki azon ült, hívatik Hűnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik. És az Ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az Ő fején sok korona; az Ő neve fel van írva, amit senki nem tud, csak Ő maga. És vérrel hintett ruhába volt öltöztetve, és a neve Isten igéjének nevezetik. És mennyei seregek követik Őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. És az Ő szájából éles kard jön ki, hogy azzal verje a pogányokat; és Ő fogja azokat legeltetni vasvesszővel; és Ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját.” A Seregek Ura Jézus Krisztus maga, akiről ez az ige szól! Az a szelíd és alázatos Krisztusunk, aki megalázta magát és eljött közénk, akiről az evangéliumokban olvashatunk. Most szelíden hív minket magához, hogy az Ő uralma alatt éljünk, egyszer azonban hatalmának teljében fog eljönni, és lezárja a háborút, ami folyik.

Seregek Ura Ő! Méltó, hogy vegyen tiszteletet, hálát, hatalmat, erőt és dicsőséget! Lássuk így a mi Urunkat, bízunk az Ő hatalmában, és szolgáljunk Neki Őhozzá méltó módon! Segítsen ebben minket a mi Urunk Szentlelke!

Imádkozzunk!

Felséges Urunk, Királyunk, Aki előtt angyalseregek milliói térdelnek le, és adnak hálát, tisztelnek és félik szent neved, aki a mi szívünkbe is adtál félelmet, hogy meghajoljunk, és leboruljunk a Te Neved előtt! Méltó vagy, hogy valóban mindenkitől, minden néptől vegyél hálát, dicsőséget, magasztalást, hogy Neked tulajdonítsunk minden hatalmat, amely jó.

Köszönjük Urunk, hogy megláthatunk így is Téged, és köszönjük, hogy bátorítás lehet ez számunkra, hisz ha Te vagy velünk, ha a hatalmas Isten van velünk, akkor ugyan ki lehet ellenünk. Ki tud Neked ellenállni, és a Te akaratodnak ellene mondani? Köszönjük Neked, hogy lehajoltál hozzánk, hogy szövetséget kötöttél velünk, holott mi magunk is ellenségeid voltunk.

Bevalljuk alázattal, hogy még most is nagyon sokszor akaratod ellenére cselekszünk. Bocsásd meg ezt nekünk! Bocsásd meg nekünk hűtlenkedéseinket! Bocsásd meg, hogy nagyon sokszor nem tiszteljük úgy a Te nevedet, ahogyan az méltó Tehozzád! Bocsásd meg, hogy imádságainkban a legtöbbször csak kérünk, de hálával nem áldozunk Neked, és nem dicsőítünk Téged! Bocsásd meg, hogy nem félünk attól, hogy Neked nagyon sokszor csak a maradékot adjuk az életünkéből, pedig Te a legértékesebbet érdemelnéd! És bocsásd meg nekünk, hogy az életünkkel nem tudunk mindig Neked áldozni, hanem azt magunk akarjuk használni, a saját céljainkra!

Mindazonáltal tudjuk, Te azért jöttél, hogy ezen változtass, és látjuk, hogy Lelked valóban ezt munkálja bennünk. Köszönjük Neked mindazt a változást, amelyet már véghezvittél, köszönjük, mindazt, amit már eltervezteél, s mindazt, amit épp most valósítasz meg. Kérünk, segíts mindig szerető Atyának látnunk téged, de ugyanakkor a Seregek Urának is!

SEREGEK URA ÉS KIRÁLYA

Add, hogy egyszerre tudjunk szeretni és félni Téged! Kérünk, hogy ebben mozdítsd előbbre a mi hitünket, változtass meg bennünket! Szeretnénk együtt, gyülekezetként is megmutatni a világnak, hogy milyen nagy a Te neved, hogy milyen hatalmas Urunk vagy! Áldd meg minden szolgálónkat! Add, hogy a Te neved ragyoghasson fel minden alkalmunkon! Kérünk azokért, akik még nem találkoztak Veled, hadd láthassanak meg Téged! S add Urunk, hogy mi, akiket már elhívtál, és újjászültél, megváltozhassunk, neved imadásában előbbre juthassunk! Köszönjük, hogy ezt munkálad. Kérünk, továbbra is Te légy a mi Vezetőnk, Vezérünk, Királyunk!

Ámen.

Záróének: 89. zsoltár 3-4. verse

Az Úrnak irgalmát örökké éneklem

3. Igen rettenetes e fölséges Isten, :/:
Őtet féli minden a szent gyűlésekben,
Ó, seregek Ura, minden enged tenéked,
Te nagy erős Isten, vajon ki érne véled?
Tenálad lakozik a te nagy igazságod,
Soha el nem múlik a te igaz mondásod!

4. Boldog a nép, amely tenéked örvendez, :/:
Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez.
Fényes orcád előtt ezek járnak merészen,
És a te nevedben örvendeznek szüntelen,
Mert nagy dicsőségre őket felmagasztalod,
És jótéteményed rajtuk megsaporítod.